

Càntut

Cançons de tradició oral

La Pepa

Maria del Carme Vinyes i Riolar, Arbúcies

1.A la tor - re xi - ca ia la tor - re gran, si n'hi hau - na no - ia que l'es-
que l'es - ti - men, no la ca - sa - ran; se'n va_a la ri - e - ra_a ren-tar el
el ren - ta - va, pas-sa el seu ga - lant: "Què hi fas a - quí, Pe - pa, què hi fas

ti - ment tant, flor de lli - ri, lli - ri, flor de lli - ri gran.
da - van - tal,
a - quí, tant?"

2.De tant
3.Men - tres

- Rento les faldilles, també el davantal,
per anar bonica la nit de Nadal.
- Lagafa i la munta, la munta a cavall,
pels carrers de Lleida (i)a en passa plorant.
- Per què en plores, Pepa, per què en plores tant?
- Ploro pels meus pares quan ho sab(e)ran,
de neguit i pena ells se moriran.